

המאה" ו"הון, שלטון ותקשורת ומה לא מספרים על כך בעיתונים" הן שתי התמות שהוא פיתח בהנחיית התוכנית "דוקומדיה" ובמדורו.

שלי יחימוביץ'

הבריחה הצינית אומרת שגם ביבי נכנס לפוליטיקה כדי "לשנות את המערכת מבפנים". שלי יחימוביץ' נכנסה לפוליטיקה אחרי שעמיר פרץ נבחר לראשות מפלגת העבודה, מתוך תחושה שהיא תוכל להשפיע על המערכת ביקרה כעיתונאית. מאז היא הספיקה להעביר חוקים חברתיים שקשורים בהטבת תנאי העסקה, הטבת אכיפת אותם החוקים ועניינים של מינהל תקין. אבל עוד לפני שנכנסה לפוליטיקה, יחימוביץ' קידמה סדר-יום פוליטי חד-משמעי. שרי אריסון, האחים עופר, רני רהב - יחימוביץ' מצאה לה אויבים רבי עוצמה לאורך הקריירה שלה כעיתונאית. "רעה רעה רעה" קרא לה רהב בלשונו העשירה, אחרי שהאשים אותה בהברחת שרי אריסון מהארץ בעקבות ביקורת שהטיחה ביחס לפיטורים המסיביים שזו יזמה ב"בנק הפועלים". להלן המכתב המדהים במלואו: "שלי ניצחת, בזכותך ובזכות חבר מרעיד, הרוע, הרפש והזדון המילולי ניצחו. בגללך ובגלל האנשים בדמותך איבדנו את החמלה, איבדנו אותה בשם זכות הציבור לדעת ובזכות הרייטינג. את, ש-24 שעות ביממה

ניצחת שלי יחימוביץ'. בעיניי תישארי רעה לעד. ההפסד הוא של מדינה שלמה. אנא - עדני את לשונך. עוד אנשים טובים כמו שרי אריסון עלולים לנטוש אותנו. יום כיפור בפתח, עשי חשבון נפש עם עצמך ויחד אתך אנשים שהולכים בדרךך אולי

2, שם הגישה את "פגוש את העיתונות", והיתה בעלת הטור "גילוי דעת" בנושאי חברה וכלכלה במגזין "אולפן שישי". בטור זה הביאה פרשנות כלכלית קוראת תגר, חשפה קשרי הון ושלטון, התנגדה נחרצות לתהליכי הפרטה שהוביל האוצר, וכאמור לא היססה לתקוף את בעלי ההון הגדולים ביותר במשק.

העוקץ

אתר "העוקץ" נותן מענה להידלדלות הרוח והמחשבה בעמודי הרעות בעיתונות הכתובה, ולהיעדר במה לחילופי רעיונות על מרקע הטלוויזיה וברדיו. מקימיו, יוסי דהאן ואיציק ספורטא, הם אינטלקטואלים ופעילים חברתיים שהצליחו להפוך את האתר שלהם למוקד דיון ער. בין היתר, השניים, שמוכרים מפעילותם הציבורית והאקדמית, הובילו במשך שנים ביחד ובנפרד את מגמת המחשבה הביקורתית על יחסי בעלי ההון, נציגים בשלטון ועוזריהם בעיתונות.

איציק ספורטא הוא ד"ר ליחסי עבודה והתנהגות ארגונית ומרצה בפקולטה לניהול באוניברסיטת תל אביב. המחקר שלו נוגע לאי-שוויון כלכלי וחברתי. הוא משמש חבר בוועד המנהל של "מרכז אדווה", במזכירות "הקשת הדמוקרטית המזרחית" ובאסיפה הכללית של הארגון. יוסי דהאן, ד"ר לפילוסופיה, מלמד משפטים ומשמש מנהל אקדמי של "חטיבת זכויות האדם" במכללה האקדמית למשפטים ברמת גן. הוא מלמד פילוסופיה באוניברסיטה הפתוחה ועומד בראש "מרכז אדווה" לחקר החברה בישראל. דהאן גם חבר "הקשת הדמוקרטית המזרחית" ושימש בעבר חבר מליאת רשות השידור. בשנה שעברה ראה אור ספרו "תיאוריות של צדק חברתי" בסדרת האוניברסיטה המשודרת.

הפורמט של האתר דומה ל"קאונטרפאנץ'" האמריקני - טקסטים של המארחים וכן של כותבים אחרים המובילים בתחומם. את השפעתם של השניים ניתן לראות גם באתרים נוספים דוגמת "לחץ חברתי" של יואב ריבקי ואיר טרצ'יצקי, ממקימי החטיבה הצעירה באגודת העיתונאים. כפי שדהאן וספורטא מעידים באתר, שיחות חוזרות ונשנות ביניהם על המחנק והמוגבלות של הדיון הציבורי הביאו אותם להקמת "העוקץ"

מספרים שפעם שכשעופר נמרודי רצה לעשות מ"מעריב" את העיתון של המדינה, הוא הביא את רונאל פישר מ"חדשות", נתן לו אוטו חדש ולשכה, מזכירות, תקציבי עתק, ודלת פלדה עם קוד. הוא רצה לבנות אותו כמותג מתחרה למוטי גילת, רב-התחקירנים שהפך את "מוסף השבת" למעוז התחקירים הנשכניים. אבל, כפי שלמד נמרודי במהרה, כדי שמפכ"ל יתפטר ושר פנים ייכנס לכלא בגללך, אתה צריך להיות מוטי גילת

צילום: אנטוניו טשוני

- "אתר אישי ביקורתי על אי-שוויון חברתי וכלכלי, על דמוקרטיה בעירבון מוגבל, תקשורת שבוית הון ושלטון", וכל מה שהם "קוראים וחושבים על עניינים חשובים כמו פילוסופיה, כלכלה ועניינים חשובים